

Assignatura: TEORIA I INSTITUCIONS CONTEMPORANIES EN EDUCACIO

**Codi: pels alumnes amb primer cicle de Psicologia
4 crèdits**

Departament: PEDAGOGIA SISTEMATICA I SOCIAL

Professor: Martí Teixidó i Planas

A. OBJECTIUS

- a.- Identificació, anàlisi i estudi crític de realitzacions, problemes i projectes educatius explicant la relació existent entre els elements que hi intervenen.
- b.- Introducció a la Pedagogia: domini de la terminologia i formació dels conceptes bàsics per a una comunicació científica i professional.
- c.- Coneixement de les teories explicatives de l'educació i dels procés ensenyament-aprenentatge així com les orientacions i realitzacions de diferents moviments i institucions.
- d.- Coneixement del sistema escolar i els seus precedents així com la funció educativa de les diverses institucions i agents en la societat actual.

B. PROGRAMA

Bloc temàtic I: teories contemporànies de l'educació

- 1.- Sobre el concepte d'educació. L'educació com a intervenció. Educació formal, no-formal i informal.
- 2.- Evolució del coneixement de l'educació. Teories explicatives de l'educació. Ciències de l'educació i ciències pedagògiques. Desplegament i desenvolupament actual.
- 3.- Models explicatius del procés ensenyament-aprenentatge. Direccions actuals de la investigació i de l'estudi de l'educació. Situació dins dels paradigmes d'investigació científica.

Bloc temàtic II: moviments i institucions educatives contemporànies.

- 5.- El moviment de l'escola nova. Un segle d'escola activa i d'iniciatives de renovació pedagògica. La Pedagogia Institucional.

6.- El corrent de la Pedagogia Experimental. Orientacions científiques de la Pedagogia.

7.- Orientacions ètiques de la pedagogia. Orientacions científiques de la pedagogia.

8.- Institucions: oficines, instituts i consells vinculats a la UNESCO; iniciatives institucionalitzades de moviments de renovació pedagògica; universitats i instituts universitaris.

Bloc temàtic III: evolució històrica del sistema escolar.

9.- Evolució i especialització de les funcions socials: de la religió com a funció global a les funcions de cultura, educació i comunicació. Etapa pre-educativa: de la paideia grega a l'humanisme renaixentista.

10.- Etapa educativa: del realisme pedagògic a l'escolarització de tots els ciutadans. L'extensió de la renovació pedagògica a Catalunya i a Espanya.

11.- Etapa macro-educativa: els sistemes escolars: justificació i crítica. L'educació escolar front a l'escola paral·lela de la comunicació de masses. El sistema educatiu d'Espanya.

Bloc temàtic IV: institucions i agents educatius.

12.- La família: educació basada en la seguretat afectiva i el dret a la intimitat i la vida privada.

13.- L'escola: institució que incorpora a la cultura i ha de promoure el màxim desenvolupament de cada un dels ciutadans.

14.- Els mitjans de comunicació de masses: agent de socialització en la pluralitat i directori cultural per a l'autoaprenentatge.

15.- Altres agents educatius: centres de treball, agrupacions religioses, institucions d'educació no-formal.

Bloc temàtic V: l'educació no-formal.

16.- Intervenció socio-educativa. institucions substitutives de la família. La formació d'adults. La formació permanent.

17.- Animació socio-cultural. institucions d'educació a través del lleure i la creativitat. Instàncies de suplència de l'escola.

18.- Desenvolupament comunitari. Institucions i programes per a la integració social.

C. METODOLOGIA

Sessió continua setmanal de 2:30 h que ha d'incloure teoria i pràctica.

Es projecta un desenvolupament de docència comuni*activa consistent en incorporar els mitjans de comunicació de masses i els seus continguts organitzant el temps de classe en formats comunicatius modulars.

Amb això es vol activar l'observació i la reflexió educativa sobre el que els mitjans de comunicació ofereixen diàriament a tots els ciutadans sense límit d'edat. Alhora es presenta un model docent alternatiu al purament expositiu que és el que encara avui tenen interioritzat la majoria d'estudiants.

Aquesta metodologia exigeix la participació dels estudiants en la selecció de materials i continguts dels mitjans de comunicació i la intervenció a classe a través de presentacions, comentaris elaborats o petits exercicis de documentació prèvia.

Així es tracta d'incorporar amb la màxima normalitat els mitjans de comunicació i les noves tecnologies aplicades a la informació amb propostes pedagògiques ben definides. Els estudiants també hauran de col·laborar en l'utilització de diferents mitjans.

Els formats comunicatius i temps inicialment previstos són: document actual (15'), lliçó magistral/comunicativa (45'), diàleg (15'), pràctica en equip (45'), actualitat educativa (15'), comentari pedagògic (15'), terminologia (15'), debat/taula rodona (60'), qüestionari individual (39'), exposició d'equip (45'). El temps de classe s'organitzarà amb diversos mòduls previstos en agenda de manera que es puguin preveure anticipadament les intervencions dels alumnes.

La incorporació de mitjans i recursos serà progressiva començant pels més habituals (vídeo, àudio, transparències, diapositives i cartells) per arribar a incorporar mitjans informàtics amb scanner o circuit de vídeo-TV directe. Algunes sessions de classe seran enregistrades en vídeo i els estudiants seran els operadors.

Els alumnes hauran de presentar algunes contribucions mínimes assignades però el professor recollirà i orientarà iniciatives pròpies d'acord amb l'actualitat dels mitjans de comunicació o amb els continguts bàsics del temari.

D. AVALUACIO

En primer lloc seran valorades les contribucions a classe així com la participació en diàlegs i debats on es posi de

manifest: a) la integració de coneixements; b) l'ús precís de la terminologia; c) raonaments elaborats.

En segon lloc es valorarà que s'hagin dut a terme les lectures assignades amb una profunditat bàsica i una elaboració personal.

En tercer lloc es realitzarà una prova escrita de disseny variat sobre els continguts del temari amb algun exercici d'aplicació i un comentari de text pedagògic.

Els estudiants que no demostrassin un coneixement suficient de la matèria a través del procés d'activitats de classe tindran la oportunitat de demostrar els seus coneixements teòrics i pràctics del temari a través d'un examen final global al mes de juny o setembre.

E. BIBLIOGRAFIA

Bàsica

ELLIOT, J.: Pràctica, recerca i teoria en educació. Eumo. Vic.

MIALARET, G. (1985): Introducción a las Ciencias de la Educación. UNESCO. París.

NOVAK, J.D. (1977): Teoría y práctica de la educación. Alianza. Madrid. 1992.

SANVICENS, A. (1984): Introducción a la pedagogía. Barcanova, Barcelona.

SARRAMONA, J. (1989): Fundamentos de educación. CEAC. Barcelona.

Reculls de textos per a exercicis pràctics.

DARDER, P.; RUE, j.; VILAPLAN, E. (1987): Aproximació al fet educatiu. Perspectives i selecció de textos. Publicacions UAB.

TEIXIDO, M. (1994): Antologia de textos d'estudi. Teoria i pràctica pedagògica de l'educació actual. Servei de fotocòpies de la F. de Lletres, UAB.

Diccionari de referència en un sol volum.

DIAGONAL/SANTILLANA (1983): Diccionario de las Ciencias de la Educación (DCCE). Santillana. Madrid, 1983.

Obres introductories bàsiques per a recenzió o estudi crític.

Interessats per planificació i administració educativa:

COOMBS, Ph. H. (1985): La crisi mundial de la educació. Perspectives actuals. Santillana. Madrid.

Interessats per l'educació com a sistema i la pedagogia com a intervenció:

FAURE, E. i comissió UNESCO (1972): Aprender a ser. Alianza Universidad. Madrid. 1973.

Específica

CASTILLEJO, J.L.; COLOM, A.J. (1987): Pedagogia sistemática. CEAC, Barcelona.

EDUCAR, Revista dels departaments de Pedagogia de la UAB. Temes monogràfics d'interés: núm 7: Educació permanent; núm 10: Investigació educativa; núm 13: Animació socio-cultural.

GIMENO, J.; PEREZ, A. (1983): La enseñanza: su teoría y su práctica. Akal. Madrid, 1985.

HUSEN, T. Nuevo análisis de la sociedad del aprendizaje. Paidós/MEC. Barcelona, 1988.

MEC (1989): Libro Blanco para la Reforma del Sistema Educativo. MEC. Madrid.

SARRAMONA, J. (1990): Tecnología educativa. (Una valoración crítica). CEAC. Barcelona.

UNESCO, Grup de treball (1982): Sobre el futuro de la educación. Hacia el año 2000. Narcea. Madrid.

UNESCO, autors varis (1984): La educación en materia de comunicación. UNESCO. París.

Textos legislatius.

L.O.D.E.: Ley Orgánica del Derecho a la Educación.

B.O.E. 04.07.85 Ley Orgánica 8/1985, de 3 de julio, reguladora del Derecho a la educación.

L.O.G.S.E.: Ley de Ordenación General del Sistema Educativo.

B.O.E. 04.10.90. Ley Orgánica 1/1990, de 3 de octubre, de Ordenación General del Sistema Educativo.